

Mål C-10/22

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

5 januari 2022

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunale ordinario di Roma (Italien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

5 januari 2022

Kärande:

Liberi editori e autori (LEA)

Svarande:

Jamendo SA

REPUBLIKEN ITALIEN

TRIBUNALE ORDINARIO DI ROMA

**SEZIONE XVII SPECIALIZZATA IN MATERIA DI IMPRESA
(SJUTTONDE AVDELNINGEN FÖR TVISTEMÅL, SÄRSKILD
AVDELNING FÖR AFFÄRSRÄTT)**

[utelämnas]

har meddelat följande

**BESLUT ATT BEGÄRA FÖRHANSAVGÖRANDE med skyndsam
handläggning**

(artikel 267 FEUF och artikel 105 i domstolens rättegångsregler)

i målet [utelämnas]

mellan

LEA – LIBERI EDITORI E AUTORI [utelämnas]

Kärande

och

JAMENDO SA [utelämnas] [Luxemburg] [utelämnas]

Svarande

TVISTENS FÖREMÅL

- 1 LEA är en kollektiv förvaltningsorganisation för upphovsrätter, det vill säga ett av de rättssubjekt som har tillstånd att förmedla upphovsrätter i Italien i enlighet med artikel 180 i lag nr 633/1941 om upphovsrätt och som i sin egenskap av företrädare förvaltar medlemmarnas upphovsrätter, främjar upphovsrättsliga intressen och inkasserar motsvarande intäkter. LEA har ensamrätt att direkt eller genom representationsavtal med oberoende förvaltningsenheter och kollektiva förvaltningsorganisationer – även från länder utanför EU – förvalta upphovsrätter åt cirka 39 000 upphovsmän och förläggare, varav mer än 22 000 italienska. Det tillstånd som är aktuellt i förevarande fall omfattar även inkassering och indrivning av samtliga avgifter för licenser för utsändning av stämnings- eller bakgrundsmusik i affärslokaler, så kallad butiksmusik.
- 2 Jamendo är en luxemburgsk oberoende förvaltningsenhet för upphovsrätter som har varit verksam i Italien sedan år 2004 och är inriktad på att sammanföra konstnärer och musikälskare från hela världen med målsättningen att skapa ett slags internationellt oberoende musikcommunity. Jamendo Music ger tillgång till en omfattande katalog med över 700 000 musikstycken som delas av över 45 000 konstnärer i över 150 länder i världen. Det går kostnadsfritt att ladda ned musikstyckena från webbplatsen Jamendo och lyssna på dem för personligt bruk i enlighet med tillämpliga licensvillkor. En del av den digitala musikkatalogen är även tillgänglig för kommersiellt bruk om rättighetshavarna har gett tillåtelse till detta.
- 3 LEA har i första hand yrkat att domstolen ska vidta interimistiska åtgärder (*ante causam*) och meddela förbud mot Jamendos verksamhet. LEA har gjort gällande att Jamendos förmedling av upphovsrätter i Italien är rättsstridig av följande skäl:
 - Jamendo står inte med i förteckningen över organisationer som har tillstånd att förmedla upphovsrätter i Italien.
 - Jamendo uppfyller inte de specifika kraven i lagstiftningsdekret nr 35/2017 (om genomförande av direktiv 2014/26/EU om kollektiv förvaltning av upphovsrätt).
 - Jamendo har inte lämnat in erforderligt förhandsmeddelande om inledning av verksamhet till telekommunikationsministeriet i enlighet med artikel 8 i ovannämnda lagstiftningsdekret nr 35/2017.

LEA har därför yrkat att Jamendo ska meddelas näringsförbud i Italien och åläggas böter på 20 000 euro per dag för det fall förbudet inte iakttas. LEA har även yrkat att meddelandet om förbudet ska offentliggöras i Italiens tre största dagstidningar.

- 4 Jamendo har inkommit med svaromål och åberopat en tolkning av den italienska lagstiftningen i överensstämmelse med bestämmelserna i direktiv 2014/26/EU enligt vilken innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter till musikaliska verk fritt kan välja att anförtro förvaltningen av sina upphovsrätter antingen åt en kollektiv förvaltningsorganisation eller en oberoende förvaltningsenhet. I direktivet nämns nämligen två kategorier av rättssubjekt som får bedriva förvaltning av upphovsrätter, vilka definieras enligt följande i artikel 3 i direktivet:
 - Med *kollektiv förvaltningsorganisation* avses ”en organisation som har tillstånd enligt lag eller genom överlåtelse, licens eller annat avtal att som sitt enda eller huvudsakliga syfte förvalta upphovsrätter eller närstående rättigheter för mer än en rättighetshavare till gemensamt gagn för dessa rättighetshavare, och som uppfyller minst ett av följande kriterier: i) organisationen ägs eller kontrolleras av sina medlemmar, ii) organisationen är organiserad på ideell basis”.
 - Med *oberoende förvaltningsenhet* avses ”en organisation som enligt lag eller genom överlåtelse, licens eller annat avtal har tillstånd att som sitt enda eller huvudsakliga syfte förvalta upphovsrätter eller närstående rättigheter för mer än en rättighetshavare till gemensamt gagn för dessa rättighetshavare, och som i) inte, vare sig direkt eller indirekt, helt eller delvis, ägs eller kontrolleras av rättighetshavare, och som ii) organiseras på vinstbasis”.
- 5 Enligt Jamendo har den italienska lagstiftaren i samband med genomförande av de unionsrättsliga bestämmelserna inte på ett korrekt sätt tilldelat oberoende förvaltningsenheter de rättigheter som fastställs i direktivet. Närmare bestämt stadgas det i artikel 180 i upphovsrättslagen – vars innehåll inte har ändrats genom genomförandedekretet – än idag att endast Società Italiana degli Autori ed Editori (italienska sammanslutningen för upphovsmän och utgivare) (SIAE) och kollektiva förvaltningsorganisationer har tillstånd att bedriva förmedlingsverksamhet, utan någon uttrycklig hänvisning till oberoende förvaltningsenheter. Det nationella regelverket innebär därmed att oberoende förvaltningsenheter utestängs från att bedriva verksamhet i Italien i form av förmedling av upphovsrätter och åläggs således att ingå representationsavtal med SIAE eller andra kollektiva förvaltningsorganisationer som har dessa tillstånd.
- 6 Jamendo har i andra hand gjort gällande att verksamheten inte omfattar kollektiv förvaltning av upphovsrätter, utan direkt förvaltning av dem, och således hänvisat till skäl 16 i direktivet enligt vilket de kategorier av rättssubjekt (exempelvis förläggare eller producenter) som licensierar rättigheter som överlåtits på dem på grundval av ”enskilda avtal” inte betraktas som oberoende förvaltningsenheter.

TILLÄMPLIGA BESTÄMMELSER

- 7 Direktiv 2014/26/EU utgår från att ”[p]å en inre marknad utan snedvridning av konkurrensen uppmuntrar skyddet för innovation och intellektuellt skapande även till investeringar i innovativa tjänster och produkter” (skäl 1) och att ”[n]är kollektiva förvaltningsorganisationer etablerat sig inom unionen bör de kunna åtnjuta friheterna enligt fördragen när de representerar rättighetshavare som är bosatta eller etablerade i andra medlemsstater eller när de utfärdar licenser till användare som är bosatta eller etablerade i andra medlemsstater” (skäl 4). Mot bakgrund av innehållet i kommissionens rekommendation av den 18 maj 2005 om kollektiv gränsöverskridande förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter i samband med lagliga musiktjänster på nätet (EUT av den 21 oktober 2005), vilket har utvidgats till att omfatta hela sektorn för upphovsrättsligt skyddade verk, stadgas följande i artikel 5.2 i direktivet: ”Rättighetshavarna ska få ge valfria kollektiv förvaltningsorganisation tillstånd att förvalta valfria rättigheter, kategorier av rättigheter eller typer av verk och andra alster, för valfria territorier oberoende av organisationens eller rättighetshavarens nationalitet, hemvist eller etableringsmedlemsstat.”
- 8 I direktivet nämns två kategorier av rättssubjekt som får bedriva förvaltning av upphovsrätter, vilka definieras enligt följande (artikel 3): Med kollektiv förvaltningsorganisation avses ”en organisation som har tillstånd enligt lag eller genom överlåtelse, licens eller annat avtal att som sitt enda eller huvudsakliga syfte förvalta upphovsrätter eller närstående rättigheter för mer än en rättighetshavare till gemensamt gagn för dessa rättighetshavare, och som uppfyller minst ett av följande kriterier: i) organisationen ägs eller kontrolleras av sina medlemmar, ii) organisationen är organiserad på ideell basis”. Med oberoende förvaltningsenhet avses ”en organisation som enligt lag eller genom överlåtelse, licens eller annat avtal har tillstånd att som sitt enda eller huvudsakliga syfte förvalta upphovsrätter eller närstående rättigheter för mer än en rättighetshavare till gemensamt gagn för dessa rättighetshavare, och som: i) inte, vare sig direkt eller indirekt, helt eller delvis, ägs eller kontrolleras av rättighetshavare, och som ii) organiseras på vinstbasis”.
- 9 I den italienska rättsordningen utgör legge n. 633 del 22 aprile 1941, Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (lag nr 633 av den 22 april 1941 om skydd av upphovsrätt och andra närstående rättigheter), offentliggjord i *Gazzetta Ufficiale* nr 166 av den 16 juli 1941, i dess ändrade lydelse, kärnan i regelverket om upphovsrätt.
- 10 Genom lagstiftningsdekret nr 35 av den 15 mars 2017 (”genomförandedekret”) genomförde den italienska regeringen direktiv 2014/26/EU men lämnade innehållet i artikel 180 i upphovsrättslagen i stort sett oförändrat, vilket i själva verket utgjorde ett väsentligt hinder för korrekt tillämpning av direktivet i Italien. SIAE hade nämligen fortfarande monopol på förmedling av upphovsrätter och det fanns ingen garanti för att upphovsrättsinnehavare fritt kunde välja vilken organisation deras upphovsrätter skulle anförtros. Mot bakgrund av den betydande

ovisshet som uppstod till följd av det ofullständiga genomförandet och till följd av den talan om fördragsbrott som Europeiska kommissionen väckte mot Italien ändrade den italienska regeringen genom Decreto Legge 16 ottobre 2017, n. 148 recante "Disposizioni urgenti in materia fiscale e finanziaria" (lagdekret nr 148 av den 16 oktober 2017, "Brådskande åtgärder angående finanser och oundvikliga krav") artikel 180 i lag nr 633/1941. Den ensamrätt som ursprungligen var förbehållen SIAE utvidgades då till att även omfatta "de övriga kollektiva förvaltningsorganisationer som nämns i lagstiftningsdekret nr 35 av den 15 mars 2017" (och således inte oberoende förvaltningsenheter). Den nu gällande ordalydelsen i artikel 180 i upphovsrättslagen är följande: "[1.] Förmedlingsverksamhet, oberoende av hur den genomförs, genom alla former av direkta eller indirekta åtgärder, genom förmedling, fullmakt, representation och även genom överlåtelse i syfte att utöva rätten att uppföra, framföra, recitera, sända via radio och tv, inklusive överföra via satellit till allmänheten, samt att på mekanisk och filmmässig väg återge skyddade verk, är förbehållen Società italiana degli autori ed editori (SIAE) och de övriga kollektiva förvaltningsorganisationer som nämns i lagstiftningsdekret nr 35 av den 15 mars 2017. [2.] Denna verksamhet bedrivs i syfte att: 1) för rättighetshavarnas räkning utfärda licenser och bevilja tillstånd för ekonomiskt nyttjande av skyddade verk; 2) inkassera intäkter från nämnda licenser och tillstånd; 3) fördela nämnda intäkter bland rättighetshavarna. [3.] Società italiana degli autori ed editori (SIAE) bedriver dessutom verksamhet med stöd av förordningens bestämmelser i de länder där SIAE har en organiserad representation. [4.] Ovannämnda exklusiva befogenheter påverkar inte möjligheten för upphovsmannen, hans eller hennes efterträdare eller rättsinnehavare att direkt utöva sina rättigheter enligt denna lag."

SKÄLEN TILL BEGÄRAN OM FÖRHANDSAVGÖRANDE

- 11 Det framgår tillräckligt tydligt att Jamendo i Italien bedriver förmedlingsverksamhet av upphovsrättsligt skyddade verk. Enligt Jamendos General Terms of Use kan en konstnär offentliggöra ett eller flera av sina musikaliska verk (både musikstycken och album) på den plattform som Jamendo tillhandahåller genom att konstnären skapar ett eget konstnärskonto och klickar på funktionen "upload your music" för att offentliggöra de egna verken direkt på plattformen Jamendo. I samband med uppladdningen ska varje konstnär dessutom välja den typ av Creative Commons-licens som vederbörande kommer att tillämpa för respektive uppladdat verk. Konstnären bestämmer på det viset vilka rättigheter som användarna av plattformen (det vill säga de personer som använder de tjänster som Jamendo tillhandahåller) får ta del av för varje enskilt verk. När konstnären har laddat upp sin musik på portalen kan vederbörande även välja att registrera sig för tjänsten Jamendo Licensing på den digitala plattformen genom att underteckna distributionsavtalet. Efter registreringen kan konstnären (manuellt) lägga till ett eller flera verk till tjänsten Jamendo Licensing och välja om vederbörande vill delta i de tillgängliga kommersiella programmen "In-Store Program" (licens för bakgrundsmusik i affärslokaler [utelämnas]) och "Catalog

Program” (licens för synkronisering av musik med audiovisuellt innehåll eller för andra multimediala projekt). När rättighetsinnehavarna undertecknar distributionsavtalet försäkrar de Jamendo att de varken är medlemmar av någon kollektiv förvaltningsorganisation eller är bundna av något avtal med organisationer av detta slag eller med någon privat verksamhet (mer bestämt sändarföretag, distributionsplattformar, producenter eller varumärken) som hindrar dem från att använda programmet Jamendo Licensing globalt. Således försäkrar de att de väljer en förvaltning av sina upphovsrätter i egen regi. Med In-Store Program läggs den registrerade konstnärens verk till i Jamendos spellistor – för närvarande 27 – för att sändas ut som bakgrundsmusik i affärslokaler (”spellistor”).

- 12 Jamendos verksamhet tycks därför inte omedelbart kunna kvalificeras som direkt förvaltning, eftersom Jamendo enligt egen uppgift utfärdar licenser och underlicenser, inkasserar avgifter utifrån antalet användningar av varje enskilt verk och behåller en ersättning motsvarande en viss procentandel av det inkasserade beloppet. Vidare tycks de avtal som Jamendo erbjuder medlemmarna inte vara enskilda avtal. Valet mellan de olika standardanslutningsavtal som Jamendo föreslår medlemmarna i form av olika slags avtalsnivåer och förvaltning av upphovsrätterna ändrar inte det faktum att det är fråga om ett anslutningsavtal, vilket är till hinder för att kvalificera varje enskilt avtal som ett resultat av en individuell förhandling.
- 13 Vidare förvaltar Jamendo enligt egen uppgift ”en teknologisk plattform (tillgänglig via internet på adressen www.jamendo.com) vars syfte är att globalt distribuera och licensiera musikaliska verk som tillhör oberoende upphovsmän/konstnärer”.
- 14 Parterna är eniga om att LEA motsvarar den lagstadgade definitionen av kollektiv förvaltningsorganisation.
- 15 Det är även ostridigt mellan parterna och står oemotsagt att Jamendo inte finns med i förteckningen över kollektiva förvaltningsorganisationer som har tillstånd att förvalta upphovsrätter enligt artikel 5.1 i Bilaga A till beslut nr 396/17/CONS. Jamendo får inte heller ansöka om registrering/ackreditering mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 180 i upphovsrättslagen.
- 16 Det kan konstateras att villkoret att det vid första påseendet ska framstå som faktiskt och rättsligt befogat (*fumus boni iuris*) att vidta interimistiska åtgärder är uppfyllt till fördel för LEA, eftersom Jamendo i direkt konkurrens med LEA utan att uppfylla de lagstadgade kraven bedriver verksamhet som helt kan likställas med LEA:s verksamhet, närmare bestämt förmedling av upphovsrätter i form av kollektiv förvaltning.
- 17 Såvitt gäller fara i dröjsmål är domstolen enligt sin fasta praxis av den uppfattningen att denna fara är självklar (*in re ipsa*) varje gång det förekommer en kränkning av immateriella rättigheter och att förbud utgör den åtgärd som bäst

tillvaratar upphovsrättsinnehavarens och samhällets intressen, även mot bakgrund av de avsevärda ekonomiska förluster som upphovsmän lider till följd av spridning av efterbildade verk eller vid verksamhet i strid med de specifika bestämmelser som gäller för branschen.

- 18 I detta sammanhang tycks den fråga som Jamendo har ställt med avseende på tolkningen av de unionsrättliga bestämmelserna vara avgörande. Enligt gällande italiensk lagstiftning ingår nämligen inte oberoende förvaltningsenheter i kategorin av rättssubjekt som har tillstånd att bedriva *”förmedlingsverksamhet, oberoende av hur den genomförs, genom alla former av direkta eller indirekta åtgärder, genom förmedling, fullmakt, representation och även genom överlåtelse i syfte att utöva rätten att uppföra, framföra, recitera, sända via radio och tv, inklusive överföra via satellit till allmänheten, samt att på mekanisk och filmmässig väg återge skyddade verk”*.

DEN HÄNSKJUTANDE DOMSTOLENS UPPFATTNING

- 19 Enligt den hänskjutande domstolens uppfattning är frågan befogad. Det stämmer att ett direktiv, såsom anförts av LEA, kan vara föremål för ett flexibelt införlivande med nationell rätt, men även att det föreligger en princip om korrekt och fullständigt genomförande av ett direktiv, eftersom det är unionslagstiftarens regelverk i sin helhet som har de harmoniseringseffekter som eftersträvas genom unionsrätten. Partiellt, ofullständigt eller ologiskt genomförande av ett direktiv utgör enligt EU-domstolens fasta praxis ett åsidosättande av unionsrätten.
- 20 Det ankom därför på den nationella lagstiftaren att i samband med genomförandet av direktivet säkerställa (skäl 7 i direktivet) att *”medlemsstaternas lagstiftningar relaterade till förvaltning av upphovsrätt och gränsöverskridande licensiering av näträttigheter till musikaliska verk samordnas i syfte att få likvärdiga skyddsåtgärder i hela unionen. Direktivet bör därför basera sig på artikel 50.1 i EUF-fördraget”*. Det är enligt den hänskjutande domstolen uppenbart att avsaknad av lagstiftningsåtgärder inom ramen för det nationella regelverket om oberoende förvaltningsenheters befogenheter och behörigheter, eller uteslutning av dem från den kategori av rättssubjekt som har tillstånd att förmedla upphovsrätter, inte är rätt väg att gå för den nationella lagstiftaren även om det i samband med genomförande av ett direktiv finns ett visst utrymme för skönsmässig bedömning. Rättssubjekt som Jamendo, som är etablerade i en annan medlemsstat och bedriver verksamhet i form av oberoende förvaltningsenheter, får enligt ovannämnda regelverk inte bedriva en liknande ekonomisk verksamhet i Italien. Denna motstridighet återfinns även i den italienska genomförandelagstiftningen. Å ena sidan stadgas det i artikel 4 i genomförandedekretet att *”[r]ättighetshavarna ska få ge valfri kollektiv förvaltningsorganisation eller oberoende förvaltningsenhet tillstånd att förvalta deras rättigheter, kategorier av rättigheter eller typer av verk och andra alster, för valfria territorier oberoende av den kollektiva förvaltningsorganisationens, den oberoende förvaltningsenhetens eller rättighetshavarens nationalitet, hemvist eller etableringsmedlemsstat”*, vilket

underförstått innebär att rättighetshavarna fritt kan välja att anförtro förvaltningen av sina rättigheter antingen åt en kollektiv förvaltningsorganisation eller en oberoende förvaltningsenhet i valfri medlemsstat i Europeiska unionen. Å andra sidan innehåller samma text ett undantag för ”*vad som stadgas i artikel 180 i lag nr 633 av den 22 april 1941 vad gäller verksamhet för förmedling av upphovsrätter*” enligt vilket endast SIAE och kollektiva förvaltningsorganisationer får bedriva verksamhet i Italien. Med andra ord har den italienska lagstiftaren beaktat direktivets anda i sin helhet, men infört en begränsning i form av ett ologiskt undantag som är i strid med direktivets principer.

- 21 Enligt det nationella regelverket, som följer av artikel 4.2 i genomförandedekretet och den nu gällande lydelsen i artikel 180 i upphovsrättslagen, som har ändrats med avsikten att anpassa det nationella regelverket till direktivet, utestängs i själva verket oberoende förvaltningsenheter från att bedriva verksamhet i Italien och åläggs således att ingå representationsavtal med SIAE eller andra kollektiva förvaltningsorganisationer, medan rättighetshavarnas möjlighet till direkt förvaltning kvarstår som oförändrad.
- 22 Direktivets erkännande av oberoende förvaltningsenheter som rättssubjekt som får bedriva förvaltning och förmedling av upphovsrätter borde i det unionsrättsliga konkurrensfrämjande perspektivet kräva att varje territoriell begränsning av deras verksamhet är särskilt motiverad och kan hänföras till något av de fall som är uttryckligen fastställda i det aktuella regelverket. Det är i övrigt väl känt att de lagstadgade ensamrätterna att förmedla upphovsrätter praktiskt taget har upphävts i många av Europeiska unionens medlemsstater och att inte enbart kollektiva förvaltningsorganisationer, utan även oberoende förvaltningsenheter, inklusive de som är etablerade i andra medlemsstater, får bedriva verksamhet.
- 23 Oberoende förvaltningsenheter är, i likhet med kollektiva förvaltningsorganisationer, organisationer som har tillstånd att förvalta upphovsrätter för mer än en rättighetshavare till gemensamt gagn för dessa rättighetshavare. De strukturella och funktionsmässiga skillnaderna mellan dessa rättssubjekt – även om de kan vara av betydelse vad gäller regleringen av deras inre funktion och översynen av dem – förefaller vid första påseendet inte ha någon betydelse för att eventuellt inskränka den i strukturellt hänseende identiska förmedlingsverksamheten som består i inhämtande av fullmakter samt licensiering och under alla omständigheter ska bedrivas i rättighetshavarnas intresse.
- 24 I de flesta av direktivets bestämmelser betraktas kollektiv förvaltning av rättigheter sammantaget, det vill säga att nämnda verksamhet inbegriper både inhämtande av fullmakt från upphovsmän och utfärdande av licenser till användare. Mot denna bakgrund kan oberoende förvaltningsenheters rätt att bedriva verksamhet även utläsas av skäl 15 i direktivet, som är en naturlig följd av rättighetshavarnas fulla rätt att tilldela fullmakt även till dessa rättssubjekt (*”Rättighetshavare bör kunna anförtro förvaltningen av sina rättigheter åt*

oberoende förvaltningsenheter.”) i enlighet med direktivets konkurrensfrämjande inriktning.

- 25 Möjligheten att vidta interimistiska åtgärder är därför starkt villkorad av att det tillämpas en nationell bestämmelse som uttrycker en princip som kan vara i strid med den unionsrättsliga bestämmelse som skulle genomföras.
- 26 Den aktualiserade frågan förefaller vara av uppenbart unionsrättslig betydelse, både därför att en hel nationell marknad, i förevarande fall den italienska, onekligen utgör en väsentlig del av den gemensamma marknaden, och därför att tvisten har uppstått mellan LEA och en upphovsrättsorganisation som får bedriva verksamhet i andra medlemsstater och tillhandahålla tjänster för förvaltning och förmedling av upphovsrätter för såväl italienska som utländska upphovsmäns räkning.
- 27 Om frågan är välgrundad ska tvisten biläggas genom att man tillämpar artikel 4.2 i genomförandedekretet, enligt vilken rättighetshavarna kan välja att anförtro förvaltningen av sina rättigheter antingen åt en kollektiv förvaltningsorganisation eller en oberoende förvaltningsenhet, oberoende av deras hemvist eller etableringsmedlemsstat, men genom att man bortser från hänvisningen till artikel 180 i upphovsrättslagen och den i artikeln stadgade ensamrätten för SIAE och de övriga kollektiva förvaltningsorganisationerna. Följaktligen tillämpas den nationella bestämmelse som är förenlig med direktivet och inte direktivet direkt.
- 28 Frågan är av betydelse i förevarande mål, eftersom LEA har åberopat Jamendos fortsatta och alltjämt bestående rättsstridiga agerande som förutsättning för yrkandet att förbud ska meddelas och att begäran om skadestånd ska utvidgas till att även omfatta perioden efter direktivets införlivande och genomförandedekretets ikraftträdande.
- 29 Det behöver därför prövas huruvida det ska bortses från den nationella bestämmelsen för att säkerställa iakttagandet av de unionsrättsliga bestämmelserna om etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster (artiklarna 49 och 56 FEUF) och direktiv 2014/26/EU. Av detta skäl ska förhandsavgörande inhämtas från EU-domstolen beträffande den nedan omformulerade tolkningsfrågan.
- 30 Ärendet är av brådskande karaktär i den mening som avses i artikel 105 i domstolens rättegångsregler, eftersom Jamendos verksamhet, som anført, kan anses vara rättsstridig på det formella planet. Om frågan besvaras nekande ska domstolen bifalla LEA:s yrkande och skyndsamt meddela förbud.

TOLKNINGSFRÅGAN

”Ska direktiv 2014/26/EU tolkas så, att det utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken tillträde till marknaden för förmedling av upphovsrätter, eller, i vart fall, utfärdande av licenser till användare, är förbehållet rättssubjekt som enligt definitionen i samma direktiv kvalificeras

som kollektiva förvaltningsorganisationer, medan rättssubjekt som kvalificeras som oberoende förvaltningsenheter uteslås från nämnda marknad, oberoende av om de är etablerade i samma medlemsstat eller andra medlemsstater?”

Av dessa skäl

bestäms det att förevarande beslut [utelämnas] omgående ska översändas till domstolens kansli med hemställan om skyndsam handläggning enligt artikel 105 i domstolens rättegångsregler.

[utelämnas]

Rom 5 januari 2022

[utelämnas]

ARBETSDOKUMENT